

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

zo 6. septembra 2012*

„Nariadenie (EHS) č. 918/83 — Článok 1 ods. 2 písm. c), článok 2 a článok 7 ods. 1 —
Oslobodenie osobného majetku od dovozného cla — Pojem ‚majetok určený na uspokojovanie potrieb
domácností‘ — Motorové vozidlo dovezené na územie Únie — Vozidlo používané rodinným
príslušníkom vlastníka, ktorý uskutočnil dovoz“

Vo veci C-487/11,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný
rozhodnutím Administratívy rajona tiesa (Lotyšsko) z 15. septembra 2011 a doručený Súdnemu dvoru
22. septembra 2011, ktorý súvisí s konaním:

Laimonis Treimanis

proti

Valsts ieņēmumu dienests,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predseda šiestej komory U. Løhmus, vykonávajúci funkciu predsedu druhej komory, sudcovia
A. Rosas, A. Ó Caoimh, A. Arabadžiev a C. G. Fernlund (spravodajca),

generálna advokátka: E. Sharpston,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Valsts ieņēmumu dienests, v zastúpení: N. Jezdakova, splnomocnená zástupkyňa,
- lotyšská vláda, v zastúpení: I. Kalniņš a D. Pelše, splnomocnení zástupcovia,
- talianska vláda, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci A. De Stefano, avvocato dello Stato,
- Európska komisia, v zastúpení: L. Bouyon a A. Sauka, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálnej advokátky, že vec bude prejednaná bez jej návrhov,

* Jazyk konania: lotyščina.

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 1 ods. 2 písm. c), článku 2 a článku 7 ods. 1 nariadenia Rady (EHS) č. 918/83 z 28. marca 1983 ustanovujúceho systém spoločenstva pre oslobodenie od cla (Ú. v. ES L 105, s. 1; Mim. vyd. 02/001, s. 419, ďalej len „nariadenie“).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu, ktorého účastníkmi sú L. Treimanis a Valsts ieņēmumu dienests (lotyšská daňová správa, ďalej len „VID“), vo veci dovozného cla za motorové vozidlo dovezené na územie Európskej únie.

Právny rámec

- 3 Prvé tri odôvodnenia nariadenia stanovujú:

„keďže pri absencii špecifickej odchýlky prijatej v súlade s ustanoveniami zmluvy sú spoločné colné sadzby použiteľné na všetok tovar dovezený na územie [Únie]; keďže to isté platí v prípade poľnohospodárskych ciel a všetkých ostatných dovozných poplatkov stanovených na základe Spoločnej poľnohospodárskej politiky, alebo špecifických opatrení použiteľných na tovar, ktorý je výsledkom spracovania poľnohospodárskych produktov;

keďže však za určitých presne definovaných okolností, kde z moci osobitných podmienok, za ktorých je tovar dovážaný, chýba obvyklá potreba chrániť hospodárstvo, je takéto zdanenie neoprávnené;

keďže je želateľné, aby za takýchto okolností boli urobené opatrenia, ktoré sú tradičné vo väčšine systémov colných pravidiel, a ktoré umožňujú uplatniť na tovar oslobodenia od dovozných ciel, ktorým by za normálnych okolností podliehali;“

- 4 Článok 1 ods. 2 písm. c) nariadenia uvádza:

„Na účely tohto nariadenia:

...

- c) „osobný majetok“ je všetok majetok určený na osobné použitie dotknutých osôb alebo na uspokojovanie ich domácich potrieb [potrieb domácnosti – *neoficiálny preklad*].

„Osobný majetok“ tvorí najmä toto:

- potreby pre domácnosť,
- bicykle a motocykle, súkromné motorové vozidlá a ich prívesy, *kempingové* obytné vozidlá a prívesy, plavidlá pre voľný čas a súkromné lietadlá.

Osobný majetok tvoria tiež potreby pre domácnosť zodpovedajúce normálnym potrebám rodiny, domáce zvieratá a zvieratá na jazdenie, ako aj prenosné náradie, ktoré potrebuje dotknutá osoba na výkon svojej živnosti alebo povolania v oblasti užitého umenia, alebo slobodných povolání. Osobným majetkom nie je to, čo je dovážané na obchodné účely, aj keď to zodpovedá kritériám osobného majetku svojou povahou a množstvom.“

5 Článok 2 nariadenia znie:

„Za podmienok ustanovených v článkoch 3 až 10 sa osobný majetok dovážaný fyzickými osobami, ktoré menia bydlisko z tretej krajiny na colné územie [Únie], prepúšťa bez dovozných ciel.“

6 Článok 3 nariadenia stanovuje:

„Oslobodenie sa vzťahuje na osobný majetok, ktorý

a) bol vo vlastníctve dotknutej osoby a v prípade, že nejde o spotrebný tovar, bol používaný touto osobou v pôvodnom bydlisku najmenej šesť mesiacov pred dňom, kedy táto osoba prestala mať bydlisko v tretej krajine, z ktorej sa vysťahovala,

b) bude v novom bydlisku dotknutej osoby používaný na rovnaký účel.

Navyše k týmto podmienkam môžu členské štáty oslobodenie podmieniť colnými, alebo daňovými poplatkami, ktoré sa na takýto majetok normálne vzťahujú buď v krajine pôvodu, alebo v krajine, odkiaľ sa dotknutá osoba vysťahováva.“

7 Článok 7 nariadenia stanovuje:

„1. Pred uplynutím 12 mesiacov od dňa prepustenia do voľného obehu nesmie byť osobný majetok, ktorý bol prepustený bez cla, požičaný, poskytnutý ako zábezpeka, prenajatý alebo prevedený, či už za úplatu [za protihodnotu – *neoficiálny preklad*] alebo bezplatne bez predchádzajúceho oznámenia príslušným orgánom.

2. Každá pôžička takého majetku, jeho poskytnutie ako zábezpeky, prenajatie, alebo prevod pred uplynutím doby uvedenej v odseku 1 má za následok platbu príslušných dovozných ciel z majetku, ktorého sa to týka, a to v sadzbe, ktorá je uplatňovaná v deň takejto pôžičky, poskytnutia ako zábezpeky, prenajatia, alebo prevodu na základe druhu majetku a jeho colnej hodnoty zistenej, alebo prijatej toho dňa príslušnými orgánmi.“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

8 L. Treimanis žil so svojím synom v Spojených štátoch [amerických]. Počas roku 2007 sa rozhodli presťahovať do bytu v Lotyšsku, ktorý vlastní L. Treimanis. Dňa 19. marca 2007 dovezol L. Treimanis ako vlastníak motorové vozidlo oslobodené od dovozného cla na základe článku 2 nariadenia. V osvedčení o evidencii vydanom toho istého dňa sa uvádza, že L. Treimanis je vlastníkom tohto vozidla, ale že držiteľom je jeho syn.

9 Dňa 17. decembra 2007 prijal regionálny colný úrad v Rige VID rozhodnutie, ktorým bol L. Treimanis vyzvaný na zaplatenie sumy vo výške 2 257,64 LVL ako dovozného cla, dane z pridanej hodnoty a pokuty. Toto rozhodnutie bolo potvrdené rozhodnutím riaditeľa VID z 9. mája 2008. Posledný uvedený sa domnieval, že L. Treimanis porušil ustanovenia článku 7 nariadenia, keďže predmetné vozidlo nemožno považovať za vozidlo určené na uspokojovanie potrieb domácnosti, ktorej členmi sú L. Treimanis a jeho syn. Podľa informácií z evidencie obyvateľstva má syn L. Treimanisa síce bydlisko v Rige, študuje však v Talline (Estónsko), nepracuje a vyživovaciu povinnosť voči nemu má jeho otec. L. Treimanis má okrem toho bydlisko prihlásené v Spojených štátoch, kde býva od jesene roku 2007. Za týchto podmienok riaditeľ VID vychádzal z toho, že L. Treimanis a jeho syn spolu nežijú a že toto vozidlo nemožno považovať za dovezené na uspokojovanie potrieb domácnosti.

- 10 L. Treimanis podal na Administratīvā rajona tiesa žalobu o neplatnosť uvedeného rozhodnutia z 9. mája 2008. Tvrdil, že riaditeľ VID neoprávnene zúžil význam pojmu „domácnosť“, ktorá sa vyznačuje spoločnou správou vecí a ktorá obsahuje povinnosť rodičov zaopatríť svoje deti. Okrem toho uviedol, že medzi ním a jeho synom neexistuje zmluva o výpožičke na účely používania, ale iba jednoduché splnomocnenie syna, ktoré ho oprávňuje konať v záujme svojho otca, a motorové vozidlo teda nie je určené na uspokojovanie synových potrieb. Vzťah, ktorý má so synom, treba preto posudzovať v rámci rodinného prostredia.
- 11 Riaditeľ VID naďalej trval na tom, že L. Treimanis toto vozidlo poskytol synovi v rámci zmluvy o „výpožičke na účely používania“, a z tohto dôvodu je syn uvedený ako držiteľ uvedeného vozidla v osvedčení o evidencii.
- 12 Vzhľadom na to, že Administratīvā rajona tiesa má pochybnosti o tom, či na základe okolností prípadu treba dovezené motorové vozidlo považovať za majetok používaný na uspokojovanie potrieb domácnosti L. Treimanisa a jeho syna, alebo za predmet výpožičky v zmysle článku 7 nariadenia, rozhodol sa konanie prerušiť a Súdnemu dvoru položiť túto prejudiciálnu otázku:

„Zakazuje článok 7 ods. 1 nariadenia... vlastníkovi súkromného motorového vozidla dovozeného na územie Európskej únie z tretieho štátu previesť toto vozidlo na účely jeho používania bezodplatne na rodinného príslušníka, ktorý skutočne zmenil svoje bydlisko presťahovaním z tretieho štátu do Európskej únie a s ktorým vlastník vozidla pred dovozom vozidla do Európskej únie žil v treťom štáte v spoločnej domácnosti, ak sa vlastník vozidla od dovozu uvedeného vozidla do Európskej únie v podstate trvalo zdržiava v treťom štáte?“

O prejudiciálnej otázke

- 13 Svojou otázkou chce vnútroštátny súd zistiť, či sa článok 2 a článok 7 ods. 1 nariadenia majú vykladať v tom zmysle, že vlastník súkromného motorového vozidla, ktorý premiestnil svoje „zvyčajné bydlisko“ z tretieho štátu do členského štátu Únie a ktorý toto vozidlo doviezol z tohto tretieho štátu do členského štátu, môže byť oslobodený od platby dovozného cla, ak uvedené vozidlo na území Únie bezodplatne používa člen jeho rodiny, s ktorým v uvedenom treťom štáte býval v spoločnej domácnosti, pričom vlastník vozidla sa po tomto dovoze v podstate naďalej zdržiava v treťom štáte.
- 14 Na účely odpovede na túto otázku treba po prvé overiť, či predmetné motorové vozidlo spĺňa podmienky na oslobodenie od dovozného cla, a po druhé určiť, či v situácii, aká je vo veci samej, zanikol nárok na oslobodenie od dovozného cla, takže treba uložiť jeho zaplatenie.
- 15 Pokiaľ ide po prvé o dovoz s oslobodením od cla, nariadenie ukladá podmienky týkajúce sa dovozcu a povahy dovážaného majetku.
- 16 V súvislosti s osobou dovozcu článok 2 nariadenia stanovuje, že na to, aby bol osobný majetok prepustený bez dovozných ciel, musí byť dovážaný fyzickými osobami, ktoré menia bydlisko na colné územie Únie.
- 17 Vnútroštátnemu súdu prináleží overiť, či vlastník motorového vozidla dotknutého vo veci samej skutočne premiestnil svoje „zvyčajné bydlisko“ do Lotyšska. Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania nemožno zistiť, či L. Treimanis skutočne má bydlisko v Lotyšsku alebo či sa často v tomto štáte zdržiava. V bode 8 tohto návrhu sa na jednej strane uvádza, že počas roku 2007 sa L. Treimanis so svojim synom presťahoval do Lotyšska, a na druhej strane, že má bydlisko prihlásené v Spojených štátoch, kde sa väčšinou zdržiaval v čase prijatia rozhodnutia z 9. mája 2008.

- 18 Za predpokladu, že by vnútroštátny súd dospel k záveru, že L. Treimanis nepremiestnil svoje „zvyčajné bydlisko na colné územie [Únie]“ v zmysle článku 2 nariadenia, musel by prijať záver, že predmetné motorové vozidlo nemožno doviesť s oslobodením od dovozného cla. V opačnom prípade bude treba preskúmať, či sú splnené podmienky týkajúce sa povahy dovezeného majetku.
- 19 V súvislosti s povahou dovezeného majetku oslobodeného od dovozného cla, článok 2 nariadenia spresňuje, že ide o osobný majetok. Článok 1 ods. 2 písm. c) nariadenia definuje osobný majetok ako „majetok určený na osobné použitie dotknutých osôb alebo na uspokojovanie potrieb ich domácností“. Toto ustanovenie uvádza, že motorové vozidlá používané na súkromné účely patria do tejto kategórie.
- 20 Vo veci samej je zrejmé, že dovezené motorové vozidlo používa syn dovozcu, z čoho vyplýva, že uvedené vozidlo nemožno považovať za majetok určený na osobné použitie dovozcu.
- 21 Treba teda preskúmať, či také motorové vozidlo, aké je vo veci samej, ktoré vlastník dovezol, ale používa ho jeho syn, možno považovať za „majetok určený na uspokojovanie [potrieb domácností]“ v zmysle článku 1 ods. 2 písm. c) nariadenia.
- 22 Článok 1 nariadenia nedefinuje, ako treba chápať „majetok určený na uspokojovanie potrieb domácností“. V tejto súvislosti z požiadaviek tak jednotného uplatňovania práva Únie, ako aj zo zásady rovnosti vyplýva, že znenie ustanovenia práva Únie, ktoré neobsahuje žiadny výslovný odkaz na právo členských štátov s cieľom vymedziť zmysel a rozsah tohto ustanovenia, sa má bežne vykladať autonómne a jednotne v celej Únii (rozsudky z 18. januára 1984, Ekro, 327/82, Zb. s. 107, bod 11; z 19. septembra 2000, Linster, C-287/98, Zb. s. I-6917, bod 43, a zo 17. marca 2005, Feron, C-170/03, Zb. s. I-2299, bod 26).
- 23 Z toho vyplýva, že pojem „majetok určený na uspokojovanie [potrieb domácností]“ uvedený v článku 1 ods. 2 písm. c) nariadenia musí byť podrobený autonómnemu výkladu.
- 24 Na účely tohto výkladu treba pripomenúť ciele, ktoré sledoval normotvorca Únie pri prijatí nariadenia. Spočívajú na jednej strane v uľahčení usadenia sa v členskom štáte, ako aj na druhej strane v uľahčení práce colných orgánov členských štátov.
- 25 Druhé odôvodnenie nariadenia spresňuje, že zdanenie tovaru je pri dovoze „za určitých presne definovaných okolností, kde z moci osobitných podmienok, za ktorých je tovar dovážaný, chýba obvyklá potreba chrániť hospodárstvo,... neoprávnené“.
- 26 Podľa stanoviska Hospodárskeho a sociálneho výboru k návrhu nariadenia Rady (EHS) o systéme Spoločenstva pre oslobodenia od cla (Ú. v. ES C 72, 1980, s. 20) je potrebné „jasne uviesť, že predmet nariadenia sa dotýka životov fyzických osôb a rodín a reštriktívny prístup by sa nemal používať. Podmienky, za ktorých sa dováža tovar, pre ktorý je priznané oslobodenie, sú navyše také, že tento tovar nemôže reálne konkurovať podobnému tovaru pochádzajúcemu zo Spoločenstva alebo mať nepriaznivý dopad na daňové príjmy štátov“ [*neoficiálny preklad*].
- 27 Súdny dvor napokon rozhodol, že podľa relevantných ustanovení nariadenia sa za dovozy bez obchodných účelov považujú dovozy, ktoré sa výhradne týkajú tovaru určeného na osobné alebo rodinné použitie cestujúcich (rozsudok zo 4. júna 2002, Lyckeskog, C-99/00, Zb. s. I-4839, bod 25). Rovnako je podľa článku 1 ods. 2 písm. c) nariadenia podstatné, aby osobný majetok svojou povahou alebo množstvom nesvedčil o tom, že je dovezený na obchodné účely (rozsudok Feron, už citovaný, bod 20).
- 28 Okrem toho by bolo obťažnejšie dosiahnuť ciele nariadenia, ak by sa osobný majetok, ktorý nebol dovezený na obchodné účely, zdanil pri dovoze, ako uviedol generálny advokát Poiares Maduro v bode 74 svojich návrhov vo veci, v ktorej bol vydaný už citovaný rozsudok Feron.

- 29 V dôsledku toho je oslobodenie od cla možné v prípade dovezeného majetku, ktorého používanie je úzko spojené so súkromným životom dotknutých osôb a ich rodín a ktorý je vylúčený z akýchkoľvek obchodných úvah. Pojem „majetok určený na uspokojovanie potrieb domácnosti“ treba vykladať so zreteľom na tieto úvahy.
- 30 V rozsahu, v akom z článku 1 ods. 2 písm. c) nariadenia vyplýva, že motorové vozidlo používané na súkromné účely predstavuje osobný majetok, treba preskúmať, či možno takéto vozidlo považovať za majetok určený na uspokojovanie potrieb domácnosti, ak ho používa rodinný príslušník dovozcu.
- 31 Vzhľadom na zásady uvedené v bodoch 24 až 29 tohto rozsudku nemožno používanie takéhoto majetku rodinným príslušníkom dovozcu považovať za používanie na obchodné účely.
- 32 Je však potrebné určiť, čo patrí do pojmu „rodinný príslušník“ dovozcu.
- 33 Komisia v tejto súvislosti uvádza, že podľa článku 1 písm. f) bodu i) nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo činné osoby a ich rodinných príslušníkov, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva v znení zmenenom a doplnenom nariadením Rady (ES) č. 118/97 z 2. decembra 1996 (Ú. v. ES L 28, 1997, s. 1; Mim. vyd. 05/003, s. 3), zmeneným a doplneným nariadením Rady (ES) č. 307/1999 z 8. februára 1999 (Ú. v. ES L 38, s. 1; Mim. vyd. 05/003, s. 335), znamená „rodinný príslušník akúkoľvek osobu definovanú alebo uznanú za rodinného príslušníka alebo označenú za člena domácnosti právnymi predpismi, na základe ktorých sa poskytujú dávky...; ak však uvedené právne predpisy považujú za rodinného príslušníka alebo člena domácnosti len osobu, ktorá žije v spoločnej domácnosti so zamestnancom alebo samostatne zárobkovo činnou osobou alebo študentom, táto podmienka sa považuje za splnenú, ak je dotknutá osoba závislá najmä na tejto osobe“.
- 34 Okrem toho podľa článku 2 ods. 2 písm. c) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov, ktorá mení a dopĺňa nariadenie (EHS) 1612/68 a ruší smernice 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Ú. v. EÚ L 158, s. 77; Mim. vyd. 05/005, s. 46), sa za „rodinného príslušníka“ považujú najmä „priami potomkovia, ktorí sú mladší ako 21 rokov, alebo sú nezaopatrenými osobami“.
- 35 So zreteľom na tieto ustanovenia a na účely definície „majetku určeného na uspokojovanie potrieb domácnosti“, ak osoba doviezla majetok, možno rodinného príslušníka tejto osoby, ktorý tento majetok používa, považovať za osobu, ktorá žije s dovozcom v jednej domácnosti alebo voči ktorej má dovozca v zásade vyživovaciu povinnosť.
- 36 Z toho vyplýva, že motorové vozidlo používané na súkromné účely, ak ho používa rodinný príslušník dovozcu, teda osoba žijúca s ním v jednej domácnosti, voči ktorej má v zásade vyživovaciu povinnosť, možno považovať za „majetok určený na uspokojovanie potrieb domácnosti“ v zmysle článku 1 ods. 2 písm. c) nariadenia. Vnútroštátnemu súdu prináleží overiť, či vo veci samej rodinný príslušník dotknutého dovozcu spĺňa vyššie uvedené podmienky.
- 37 Po druhé, pokiaľ ide o to, či používanie motorového vozidla na súkromné účely, akým je používanie v spore vo veci samej, môže viesť k zániku nároku na oslobodenie od dovozného cla na základe článku 7 nariadenia, treba uviesť, že účelom tohto článku je prostredníctvom straty nároku na oslobodenie postihovať úkony, ktoré majú za následok, že vlastník osobný majetok už nepoužíval z dôvodu, že pred uplynutím 12 mesiacov po jeho dovoze bol buď požičaný, poskytnutý ako zábezpeka, prenajatý alebo prevedený. Dovezený majetok sa už ďalej nepoužíval na osobné účely dovozcu alebo na uspokojovanie potrieb jeho domácnosti, a z tohto dôvodu sa naň nevzťahuje oslobodenie od cla spojené s takýmito spôsobmi používania.

- 38 Situácia upravená v tomto článku 7 ods. 1 sa líši od situácie vo veci samej, v ktorej dotknutý majetok používa rodinný príslušník dovozcu na uspokojovanie potrieb domácnosti za podmienok uvedených v bode 36 tohto rozsudku v rozsahu, v akom sa v tejto poslednej uvedenej situácii dovozca dotknutý vo veci samej nevzdal používania svojho majetku na uspokojovanie potrieb domácnosti, a to bez ohľadu na to, ako možno z právneho hľadiska kvalifikovať poskytnutie tohto majetku v prospech rodinného príslušníka tohto dovozcu. V dôsledku toho, keď motorové vozidlo, ktoré sa používa na súkromné účely a bolo prepustené bez dovozného cla, používa rodinný príslušník dovozcu, teda osoba žijúca s ním v jednej domácnosti, voči ktorej má v zásade vyživovaciu povinnosť, nevedie toto používanie k zániku nároku na oslobodenie.
- 39 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že na položenú otázku treba odpovedať, že článok 2 a článok 7 ods. 1 nariadenia sa majú vykladať v tom zmysle, že bez dovozného cla možno doviesť motorové vozidlo používané na súkromné účely z tretieho štátu na colné územie Únie pod podmienkou, že dovozca skutočne premiestnil svoje zvyčajné bydlisko na colné územie Únie, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu. Motorové vozidlo, ktoré bezodplatne používa rodinný príslušník tohto dovozcu, teda osoba žijúca s ním v jednej domácnosti, voči ktorej má v zásade vyživovaciu povinnosť, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu, sa považuje za určené na uspokojovanie potrieb domácnosti dovozcu, pričom toto používanie nevedie k zániku nároku na uvedené oslobodenie.

O trovách

- 40 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol takto:

Článok 2 a článok 7 ods. 1 nariadenia Rady (EHS) č. 918/83 z 28. marca 1983 ustanovujúceho systém spoločenstva pre oslobodenie od cla sa majú vykladať v tom zmysle, že bez dovozného cla možno doviesť motorové vozidlo používané na súkromné účely z tretieho štátu na colné územie Európskej únie pod podmienkou, že dovozca skutočne premiestnil svoje zvyčajné bydlisko na colné územie Európskej únie, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu. Motorové vozidlo, ktoré bezodplatne používa rodinný príslušník tohto dovozcu, teda osoba žijúca s ním v jednej domácnosti, voči ktorej má v zásade vyživovaciu povinnosť, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu, sa považuje za určené na uspokojovanie potrieb domácnosti dovozcu, pričom toto používanie nevedie k zániku nároku na uvedené oslobodenie.

Podpisy